

הבורסה

האוזן הגדולה שומעת הכל

חברה אמריקאית בשם "אופקים חדשים" (ניירוורייזנס) עוסקת כמה שכונה על ידי קרני רנטגן לאוזניים... מכשירים זעירים, "אוזניים" אלקטרוניות, המאפשרות לכל אחד, כולל בלש מקצועי וחובב לשמוע לחישה מעבר לקרי, ושיחות ממרחק של שלושה קילומטרים. החברה הניוירוקית מציעה את מוצריה לכל המוכן לשלם. וזה הרבה, למשל, מיקרופון-משרד-דינמי, מיתקן שגודלו כגודל מטבע בן חצי שקל, המשרד כל קול בחדר אל רדיו אפ.אם. בתדר מסוים ולמרחק של עד 3 ק"מ.

אם אתה אצל שבנים מעבר לרחוב, תוכל לשמוע את הכנסי של נניה, החותנת, שנשארה לבד לשמור על ילדיך. אם אתה אצל השכנה מעברו השני של הרחוב, תוכל תמיד לדעת מתי חוזרת אשתך לביתכם המשותף, ומיד להופיע עם פח הזבל הריק, רחוק למשען (הפח). כשאתה מתלונן על כמיות הזבל האדירות שאין מנוס אלא לסלקן אחת ליום, וגם את זה באיחשק בולט.

אם אתה מתייחס או נמנה עם המעמד הבינוני, עם שתי מכונות בינוניות, תמיד תוכל ללוות את אשוקי-האשכ היא במכונתה ואתה במכונתך, וכיניכם חוצצת מכתובת שלישית. הבעיה היא אצל מי יהיה המיקרופון המשותף, שיקלוט את כל הקולות ויעבירן ממכונת המכונת. מצויים למכירה שלושה דגמים: הזעיר ביותר שטווח שירותו הוא כחצי ק"מ. המחיר 130 דולאר. השני שטווחו כשלושה ק"מ ומחירו 150 דולאר והשלישי הרגיש ביותר בעל טווח של כ-400 מטרים ובמחיר של 100 דולאר בלבד. (קו ייצור מיוחד לישראלים כדי להמנע ממכס). כל מיקרופון-משרד מצויד בסוללה למאה שעות "עבודה" שניתן בקלות רבה להחליפה. המכשיר המעניין השני שמציעה חברת "אופקים חדשים" הוא מה שקרוי אווידעילית. במכשיר זה ניתן לשמוע לא רק כבי של תינוק, אלא גם לחשים ולחשופים וכל אלה מבעד קיר של בטון בעובי לא ייאמן של 30 סנטימטר. האוזן הגדולה שומעת הכל. ויותר מכל שומעת הכל בברור. אתה שומע הכל, כאילו לא היה קיר חוצץ. אם אתה חוזר מאוחר בלילה לביתך וחושש מאורחים בלתי-יקרואים, האוזן "תצילך". מיוחד לעיתונאים, רוצים לדעת אם הסתיימה ישיבה, אין מתאים מהאוזן הגדולה. אפשר גם לשמוע את מהלך הישיבה עצמה.

וכרגיל, שני דגמים: הרגיש מאוד במחיר של 130 דולאר והרגיש פחות במחיר של... נחשתם, 100 דולאר, שוב יצור מיוחד לישראלים. הכתובת והטלפון מצויים במריון הטלפון הניוירוקי. אפשר לקנות גם בכרטיס אשראי, החיוב יעשה בארץ.

ההיטל על מכירת ניירות ערך לא יבוטל

הבנקאיות. בשבוע שעבר ערכתי ביקור נימוסין במשרד האוצר בירושלים. כולם, כולל הפקידות הבכירה היו עסוקים בישיבת הממשלה שדנה בקיצוצים. אף מדליף הגון לא נשאר בשטח. כמעט חזרתי לתלאיבי, כאשר נקרה על דרכי אחד מעמודי התווך של האוצר. לאחר חילופי, מה שלומדי? ומה שנמעי? רציתי לשאול משהו. הוא העביר אלי בתנועה זריזה את החלטות ועדת השרים לענייני כלכלה עליהם דנה הממשלה. הצצתי, ואמרתי לו שאת זה אני כבר מכיר בעל פה. אני צריך משהו חדש כאמת. ואו, תתפלאו, הוא שאל אותי מה רעתי על קיצוץ היטל שלום הגליל על מכירת ניירות ערך בהמישים אחוז — כלומר בחצי, מאחוזיים לאחוז אחד. אמרתי לו שהרעיון כביר, העיתוי גרוע. אך אתה יכול לקצץ בהיטל, כאשר מקצצים בתקציב הביטחון? גם אני חשבתי ככה" אמר. והנה עובדה, למרות השפל בבורסה, ההיטל לא שונה. כשהגעתי למוניות, ראיתי מרחוק עוד אחד מהקובעים, רצתי אליו ואמרתי לו: שמע, שמעתי שהולכים לקצץ את ההיטל בבורסה. נכון? "שטויות, מכסימונ'לא נעלה אותה" והנה, עיניכם הראות ששני אלה שישבו באותה ישיבה, הסכימו שדבר לא ישתנה. הבורסה תצטרך להתאושש ללא ציצת האוצר. לעומת זה לא ברורה מדיניות בנק ישראל. האם יעזור לכניס לאושש את הבורסה, או ימתין לנו שאנו נעשה המלאכה.

זהו; בענייני בורסה יש לי מעט מאוד לומר השבוע. כולנו חשבנו שהנה, העסק מתחיל, אבל הוא נגמר. כבר ביום היוולדו. לא עזר הפיחות, ואפילו לא ההופעה החוזרת של מנכ"ל האוצר עזרא סרן, שהוא פרופסור בחופשה ללא תשלום, המסרב לחזור להרכיב" תורה. עוד פעם הופתעו אלה שלא צריכים להיות מופתעים: מקורבי הבורסה. אנחת הרוחה שלמחרת הפיחות, נקטעה כאיכה, כאשר אחרי יומיים וחצי של עליות שער, החלו שוב הירידות, שכולם אמרו שאולי תבואנה, אך איש לא האמין שזה יקרה כל כך מהר. זה קרה. מה עושים? מי שבפנים ימשיך להיות, בפנים, בעיקר אם הוא בבנקאיות ומט"ח. לא להחליף. הבנקאיות סוגרות את פער הפיחות בקצב מהיר. מתברר שמי שהחליף סוסים ערב הפיחות מכר בנקאיות וקנה דולארים, הרוויח בסך הכל, במקרה הטוב 2.5 אחוזים, אם חזר וקנה בנקאיות לאחר הפיחות. העמלות, ההיטל והפרשי השער בקניה ומכירה "הרגו" כ-5%.

אבל מי ידע שהפיחות יהיה רק בשיעור של 7.3%. מה צפוי? וישור השורות: הכל יתיישר עם המודר שנושיו לקפון בעקבות המיסים החדשים ובעיקר מס הקניה. קצב פיחות הדולאר יואץ שוב, ואחרי ואולי אפילו לפני, ירצו

פקידי הברון קמו לתחיה

שבוע שעבר הצצתי כננס של מושבניקים בבית גני נרתי בתלאיבי. כאלם לא היה ג'ונגל. לעומת זה בקיר המדרגות בין הקומה ג' ל-היתה תלויה כרזה ופלקסו של שחורות גדולות: פקיד הברון לא מת! — הם רק התחלפו. מעניין.

מי הם אותם פקידים חדשים של הברון? מיהו הברון? כאלם עצמו התגודדו כמה מאות מושבניקים. אחד נשא דברים. אחרי עוד אחד, ועוד אחד. כולם היו חברי האגודה החדשה — התנועה לשחרור החקלאות.

מתברר, מה שלא ידעתי עד עכשיו, שהקרקע, או הנחלה של המיישב או המושבניק, ברוב המושבים אינה רשומה על שמו, אלא על שם האגודה. המנהלת את המושב. האגודה היא שקיבעת מי חייב וכמה, מה ייבנה, איזה קבועים, את השטרות ירפס המדפיס הממשלתי של ארצות הברית. המחלקה המקבילה במרפס הממשלתי הישראלי תבוטל. המחאה ללא כיסוי של כל משרד ממשלתי בעל תקציב מקוצץ באמת, תחזור. בעלי חשבונות פת'ם יוכלו להמיר את כספם בפת'ם-שקל. ועוד משהו: הבחירות לכנסת ה-11 יוקרמו לפחות בשנה. זה יקרה בשנה הבאה. הסיבות אינן חשובות. מה שחשובה היא התוצאה. ואחרי שתתברר התוצאה, יתברר ששום דבר לא השתנה, מלבד כמובן שמות השרים.

ז'דולר בן 100 סנטקלים

בר לפני כמה שבועות, כשרק החל המסע הפרסום לקיצוצים הצפויים בתקציב המשרדים הממשלתיים, והצעדים המשלימים, היתה לי הרגשה שמה שבטוח הם, הצעדים.

הענה (ואגון) הפוליטית שלנו התעשרה כמושג חדש, לא מדיניות, לא תוכנית, אלא "צעדים". המדיניות הקודמת נשמטה, היא לא נכשלה, נעשו בה שינויים ותיקונים מחוייבי המציאות — "צעדים". היום כבר אפשר לומר בביטחון, שהקיצוצים יקוצצו, ולעומת זאת הצעדים המשלימים יתרחבו.

האינפלציה כבר איננה פרה קרושה; לא צריך לחשוש אותה. היא תנפח בכוחות עצמה. לעומת זה יש סיכוי שמאזן התשלומים שלנו ישתפר, נייצא מעט יותר, ואולי נייצא פחות.

הסך הכל בסוף השנה עלול להיות עגום הרבה יותר: השקל יתקרב בצעדי ענק לערך של סנט אמריקאי אחד. ואו, נוכח סוף להכריז על המטבע הלאומי החדש של ישראל — הדולאר, כשהמעבר לא יהיה כרוך בקשיים אריתמטיים. האגודה תצא מכלל שימוש ואיכור. השקל ייקרא סנטקל (סנטי-שקל). והדולאר הישראלי ייקרא ז'דולאר (ז'בוטיסקי-דולאר). שטרי החליפין יהיו

יותר עיתונים פחות קוראים

מבול של עיתונים, מקומונים ומוספים יורד על העם היושב בציון במחצית השנה האחרונה. למי זה מועיל? מי קורא, אם בכלל וכמה זה עולה. אין תשובות ברורות. מה שיש, זה תוצאות של מחקר שנערך בארצות-הברית שכותרתו: שיטפון המידע בארצות-הברית. התוצאות, או קבוצת חוקרים מהמכון הטכנולוגי של מסצ'וסטס (אמ-אי-טי) ערכה מחקר, כדי למצוא ולהעריך מהי כמות המידע שיצרו כל אמצעי התקשורת וכאילו מידה, אם בכלל הוקדשה תשומת לב למידע זה. אמצעי התקשורת ההמוניים שנבדקו היו הטלוויזיה המשותפת, הטלוויזיה בכבלים, רדיו, תקליטים וקלטות (טייפים) סרטים, עיתונים, ספרים, דואר ישיב ועוד. המדיה של ג'נ' (נקודה לנקודה) כללו תיקשורת נתונים, פקסימיליה (ועברת תמונות ומסמכים) טלסק, טלפון, דואר ואגרות. המכנה המשותף לכולם היה, מספר המילים. התברר

Table with 2 columns: Title and Content. Title: המלצות ועצת שרים לעניני כלכלה. Content: 10.8.83